

Arrest

nr. 92 108 van 26 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag met een bevel om het grondgebied te verlaten van 14 augustus 2012 (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. STEVENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Zoals blijkt uit de bestreden beslissing en de nota met opmerkingen van de verwerende partij dient de verzoeker op 11 januari 2010 een eerste asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 28 juli 2011 een beslissing tot 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming'.

Tegen die beslissingen stelt de verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad weigerde bij arrest nr. 70 524 van 23 november 2011 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire bescherming toe te kennen.

De verzoeker dient op 10 augustus 2012 een tweede asielaanvraag in. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 14 augustus 2012 een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag, met een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt op 14 augustus 2012 ter kennis gebracht. De motieven van deze bestreden beslissing luiden als volgt:

*"Overwegende dat
de genaamde [S. M. A.]
geboren te [...], op (in) [...]
van nationaliteit: Afghanistan
die een asielaanvraag heeft ingediend op 10.08.2012 (2)*

*Overwegende dat betrokkene op 11.01.2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 28.07.2011 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 29.11.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 10.08.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een paspoort dd. 14.02.2012 afgegeven door de Afghaanse ambassade te Brussel voorlegt waarin staat dat hij van Shegha, provincie in Nangrahar afkomstig is waardoor hij in aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming. Overwegende dat dit document enkel bewijst dat betrokkene afkomstig zou zijn van Shegha, maar geenszins de recente herkomst van betrokkene kan bewijzen. Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij zijn eerste asielaanvraag kan wijzigen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn moeder en familie al lang niet meer bij zijn oom in Kabul zouden wonen omdat ze weggestuurd werden door zijn oom. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou weten waar zijn moeder en zijn familie nu zijn en zij hem dus niet zouden kunnen helpen. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de enige man, die hem aan informatie over zijn vader zou kunnen helpen, vermoord werd door de Taliban. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene een kopie van een krantenartikel uit de krant Wahdat dd. 31.08.2010 voorlegt dat over Said Mohammad Pahlawan zou handelen, de commandant die hij vermeldde tijdens zijn eerste interview. Overwegende dat een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvraag; Overwegende dat betrokkene verklaart dat bovenstaande krantenartikels opgestuurd werden vanuit Jalalabad via Pakistan. Overwegende dat betrokkene een enveloppe en een enveloppe van DHL dd. 09.08.2011 voorlegt. Overwegende dat deze enveloppen enkel bewijzen dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.
De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. In een derde middel voert de verzoeker de afwending van macht en miskenning van feitelijkheden aan.

Gelet op hun onderlinge samenhang worden de middelen samen besproken.

De verzoeker zet de middelen als volgt uiteen:

“Eerste middel: Schending van artikel 1, 2 en 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de formele motivering van Administratieve akten, artikel 62 van de wte van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en het verwijderen van vreemdelingen:

Aangezien verzoeker verschillende nieuwe elementen aanbrengt die hij tijdens zijn vorige asielaanvraag nog niet ter beschikking had.

Dat deze nieuwe elementen een paspoort uitmaken en krantenknipsels die aan verzoeker opgestuurd werden vanuit Jalalabad via Pakistan.

Dat deze het verhaal dat verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag aflegde staven en zeker een begin van bewijs uitmaken.

Dat uit het paspoort dat verzoeker voorlegt en dat aan hem overhandigd is door de Afghaanse Ambassade in België, blijkt dat verzoeker afkomstig is uit Shegha, provincie in Nagrahar.

Dat uit de bestreden beslissing blijkt dat dit gegeven ervoor zorgt dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Dat de beslissing echter stelt dat dit document enkel bewijst dat verzoeker afkomstig is uit Shegha maar geenszins de recente herkomst van betrokkene kan bewijzen.

Dat deze motivering kant noch wal raakt.

Dat om te beginnen verzoeker zich ondertussen reeds 2.5 jaar in België bevindt dus dat dit ondertussen de recente herkomst van verzoeker is.

Dat verzoeker een nomade was in zijn thuisland die rondtrok in de streek.

Dat het om die reden onmogelijk is voor de Afghaanse autoriteiten om te bepalen waar exact verzoeker zich het laatst heeft bevonden doch dat er steeds van kan uitgegaan worden dat nomaden rondtreken in hun geboortestreek.

Dat dit element van groot belang kan zijn voor verzoeker aangezien in zijn streek van herkomst momenteel nog grote onrusten zijn waardoor hij recht zou hebben op subsidiaire bescherming.

Dat om deze reden de motivering die enkel stelt dat : Overwegende dat dit document enkele bewijst dat betrokkenen afkomstig is van Shegha maar geenszins de recente herkomst van betrokkene kan bewijzen', onmogelijk afdoende kan zijn om dit element van de tafel te vegen!

Dat het document dat verzoeker voorlegt voldoende is om als nieuw element aangenomen te worden en verder onderzocht te worden.

Dat ook de krantenknipsels die verzoeker aanbrengt moeten beschouwd worden als nieuw element aangezien deze een begin van bewijs uitmaken dat het verhaal van verzoeker staat.

Dat de enveloppes die verzoeker voorbrengt aantonen dat verzoeker nog niet in het bezit was van deze stukken op het moment van de behandeling van zijn eerste aanvraag.

Dat de motivatie om deze stukken af te wijzen de volgende is; Overwegende dat betrokkene een enveloppe en een enveloppe van DHL dd. 09.08.2011 voorlegt. Overwegende dat deze enveloppen enkel bewijzen dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn.

Dat deze motivering toch niet aangenomen kan worden!

Dat verzoeker al het mogelijke doet om de nodige stukken te verzamelen en de bewijzen ervan voor te leggen.

Dat er voor verzoeker toch geen andere optie is om aan te tonen welke documenten aan hem zijn opgestuurd met de voornoemde enveloppes.

Dat er toch mag aangenomen worden dat de enveloppes die verzoeker voorlegt de voornoemde documenten zullen bevat hebben.

Dat verzoeker heus niet maandelijks post krijgt uit zijn thuisland waarbij zijn familie en vrienden allen nomaden zijn.

Dat het toch absurd zou geweest zijn van verzoeker om dit stuk niet over te leggen bij zijn eerste asielaanvraag indien hij er, zoals beweerd wordt door de tegenpartij, reeds over beschikte!

Dat deze krantenknipsels een kopie zijn en niet het origineel betreffen kan toch bezwaarlijk aangenomen worden als motivatie om deze documenten niet als nieuwe elementen te aanvaarden.

Deze documenten maken duidelijk een begin van bewijs uit ter staving van het verhaal van verzoeker dewelke mee moeten beoordeeld worden bij zijn nieuwe asielaanvraag.

Dat de motivatie gegeven in de bestreden beslissing niet afdoende is en volledig de bal mislaat.

Dat dit middel gegrond is

Tweede middel: schending van de zorgvuldigheidsplicht;

Aangezien verzoeker verschillende nieuwe stukken naar voor brengt waardoor een nieuwe evaluatie van zijn asielaanvraag zich opdringt.

Dat met deze nieuwe stukken en elementen geen rekening wordt gehouden en met een makke motivatie worden afgewezen .

Dat er een verder onderzoek nodig is naar het verhaal van verzoeker, nu hij krantenknipsels heeft voorgelegd.

Dat het een onzorgvuldigheid zou uitmaken indien in dit dossier geen rekening wordt gehouden met dit stuk dat een duidelijk begin van bewijs uitmaakt van het asiolverhaal van verzoeker.

Dat ook het paspoort dat verzoeker voorlegt met een makke motivatie van tafel wordt geveegd waardoor het onzorgvuldigheid uitmaakt.

Dat indien men op een correcte manier rekening zou houden met dit stuk, dit voor verzoeker tot gevolg zou hebben dat hij recht heeft op subsidiaire bescherming.

Dat het afwijzen met deze niet afdoende motivatie een duidelijke onzorgvuldigheid inhoudt.

Dat de staatssecretaris voor asiel en migratie en maatschappelijke integratie een beslissing heeft genomen waarin geen rekening wordt gehouden met de elementen die verzoeker voorbrengt.

Dat de beslissing van CGVS van 14.08.2012 in strijd is met de zorgvuldigheidsplicht en dat aan deze niet voldaan is en bijgevolg de beslissing nietig te worden verklaard.

Dat het middel gegrond is;

Derde middel: afwending van macht: miskennen van feitelijkeheden

Aangezien verzoeker hierboven uitvoerig heeft uiteengezet op welke wijze de verantwoordelijke van het CGVS op flagrante wijze de feitelijkeheden miskent en hierdoor zijn macht afwendt;

Dat het manifest miskennen van het feit dat verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die een nieuwe asielaanvraag rechtvaardigen dewelke in overweging dient genomen te worden, een afwending van macht inhoudt zodanig dat eveneens op deze grond de vernietiging van de bestreden beslissing zich opdringt."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoekers de juridische en feitelijke motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De aangevoerde schendingen van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht worden onderzocht in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van desbetreffend artikel.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking

hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

2.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag een paspoort, dat op 14 februari 2012 werd afgegeven door de Afghaanse ambassade in Brussel, een kopie van krantenartikels uit de krant 'Wahdat' van 31 augustus 2010 en een enveloppe en een enveloppe van DHL met datum 9 augustus 2011 voorlegt.

De verzoeker voert aan dat hij een nieuw element heeft aangebracht dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige aanwijzingen van het bestaan van een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. De Raad stipt aan dat het begrip "nieuw gegeven" niet omvat dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Documenten die een verzoeker in het kader van een herhaalde asielaanvraag aanbrengt, kunnen weliswaar "nieuw" zijn in die zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de gemachtigde van de staatssecretaris, maar verzoeker dient aan te tonen dat ze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr. 143.020). Immers, het loutere feit dat een verzoeker gegevens niet kon aanbrengen noch vermelden in zijn vorige asielprocedure is onvoldoende om aan te nemen dat het een nieuw gegeven is in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet (RvS 3 mei 2001, nr. 95.156).

De Raad stelt vast dat het voorgelegde paspoort nieuw is in de zin dat het niet eerder werd voorgelegd. De verzoeker voert aan dat uit het paspoort blijkt dat hij afkomstig is uit Shegha, in de provincie Nangarhar, waaruit zou blijken dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt echter dat de afkomst van de betrokkene reeds gekend was tijdens de behandeling van de eerdere asielaanvraag, en dus niet ter discussie stond. De commissaris-generaal stelde in zijn beslissing van 28 juli 2011: *"Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in uw geval de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld hoewel u in oorsprong afkomstig bent uit de provincie Nangarhar. Op basis van uw verklaringen meent het CGVS te kunnen stellen dat u over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul."* De commissaris-generaal oordeelde aldus dat verzoeker in Kabul over een intern vestigingsalternatief beschikt, ondanks zijn herkomst uit de provincie Nangarhar. Deze zienswijze werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 70 524 van 23 november 2011.

Waar reeds tijdens de vorige asielprocedure vast stond dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Nangarhar, heeft het voorgelegde paspoort aldus geen betrekking op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure en handelt de gemachtigde van de staatssecretaris niet kennelijk onredelijk noch onzorgvuldig door het voorgelegde paspoort niet te aanvaarden als een nieuw element in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Daarenboven motiveerde de gemachtigde van de staatssecretaris omtrent dit paspoort als volgt: *"Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij zijn eerste asielaanvraag kan wijzigen"*.

De Raad wijst erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens kan nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS nr. 8200 van 7 maart 2012).

Waar het voorgelegde paspoort enkel bevestigt dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Nangrahar, handelt de gemachtigde van de staatssecretaris niet kennelijk onredelijk noch onzorgvuldig wanneer hij oordeelt dat de voorlegging van dit paspoort geen andere licht werpt op de eerdere beoordeling door de asielinstanties van verzoekers asielmotieven, met name het gegeven dat verzoeker over een redelijke intern vestigingsalternatief beschikt in Kabul.

2.7. Gelet op het feit dat verzoeker zich bij zijn tweede (huidige) asielaanvraag slechts beperkt tot de blote bewering dat zijn moeder en familie niet langer verblijven bij een oom in Kabul en hij daar dus ook niet meer terecht kan, en dit zonder hiervoor enig bewijs aan te leveren, slaagt de verzoeker er evenmin in om een ander licht te werpen op deze eerdere beoordeling van de asielinstanties. De gemachtigde van de staatssecretaris kon aldus, rekening houdende met de vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal bij de vorige asielaanvraag, terecht oordelen dat verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt bijgevolg vast dat de verzoeker zich met zijn kritiek op de beoordeling van het paspoort door de gemachtigde van de staatssecretaris – waarbij deze stelt “*dat dit document enkel bewijst dat betrokkene afkomstig zou zijn van Shegha, maar geenszins de recente herkomst van betrokkene kan bewijzen.*” – richt tegen een overtollig motief van de bestreden beslissing. Nu dit document niet aanvaard kan worden als nieuw element, aangezien reeds voorheen werd aanvaard dat betrokkene afkomstig is uit de provincie Nangrahar en ook geen andere licht werpt op het gegeven dat betrokkene over een intern vestigingsalternatief beschikt, betreft dit een overtollig motief waarvan het eventueel gegrond bevinden niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden (cf. RvS 23 februari 2011, nr. 211 458).

Verzoekers betoog dat hij ondertussen 2,5 jaar in België woont, als nomade in Afghanistan rondtrok en dat hij omwille van grote onrusten in zijn streek van herkomst recht zou hebben op subsidiaire bescherming, kunnen de concrete motieven van de bestreden beslissing niet weerleggen.

2.8. Wat betreft de voorgelegde kopieën van krantenartikelen, stipt de Raad aan dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet niet uitsluit dat de bewijswaarde van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld. Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “ernstige aanwijzingen” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven wijst op het bestaan van een “ernstige aanwijzing”, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven.

Het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris *in casu* dat kopieën geen enkele bewijswaarde hebben daar de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden, kan niet als kennelijk onredelijk worden beschouwd aangezien kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden vervalst (RvS 24 maart 2005, nr. 142 624; RvS 25 juni 2004, nr. 133 135). De kopieën van krantenartikelen kunnen niet beschouwd worden als een nieuw element in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

De verzoeker voert daarnaast aan dat de enveloppes een nieuw element vormen in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, aangezien die aantonen dat hij op het moment van de eerste asielaanvraag nog niet in het bezit was van de krantenartikelen. De verwerende partij motiveert echter dat niet blijkt dat de verzoekende partij de aangebrachte stukken niet eerder in zijn bezit had, door aan te geven dat de voorgelegde briefomslagen niet toelaten te besluiten dat de voorgelegde documenten er in opgenomen waren.

De loutere bewering dat het absurd zou zijn dat de verzoeker de krantenartikelen niet zou voorleggen bij zijn eerste asielaanvraag indien hij er toen reeds over beschikte, kan de concrete vaststelling dat de briefomslag niet toelaat te besluiten dat de voorgelegde documenten er in opgenomen waren, niet

weerleggen. Bijgevolg toont de verzoeker ook niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris hieromtrent onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft gemotiveerd.

Daarenboven is het zo dat, nu de betreffende kopieën van krantenartikelen niet als een nieuw element in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet kunnen aanvaard worden omwille van hun gebrekkige bewijswaarde, een onderzoek naar de precieze datum van ontvangst ervan niet relevant is.

2.7. De verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat de verwerende partij op kennelijke onredelijke wijze, met miskenning van de gegevens van het dossier of van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft geoordeeld *“dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.”*

De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Een schending van de materiële motiveringsplicht noch van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

2.8. Van machtsafwending kan slechts sprake zijn indien een bestuursoverheid de bevoegdheid die haar bij wet tot het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang is gegeven, gebruikt tot het nastreven van een ander doel, en dit ongeoorloofde oogmerk het enig doel van de betrokken handeling is (RvS 11 januari 2006, nr. 153.469). Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aanbrengen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd.

De verzoekende partij beperkt zich tot de bewering dat het niet als nieuwe elementen beschouwen van het aangevoerde bewijsmateriaal een miskenning van feitelijkheden is die een afwending van macht inhoudt. Nu voldoende is aangetoond dat de gemachtigde van de staatssecretaris terecht kon beslissen de bewijzen niet als nieuwe elementen te aanvaarden, mist deze bewering elke grond.

Verzoeker heeft aldus geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES